

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 5. de Confessione & Communione

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

tamen id fieri non debere: nisi magna ac diligenti maturitate, & consilio præmissis. Ne tamen hoc est, quod sancti Officij Decretum damnat; sed aliud quid ab hoc diuersum, quod multis malis aditum præbet; affectum, inquam, inordinatum quorundam hominum deceptorum, qui, ut liberius tutiusque dominari possint facultatibus, & ipsis personis poenitentibus, eis suadent, aut etiam cogunt, ut statim, atque ipsis contententur, voto quodam se obstringant, nihil festinatos magni aut parui, etiam ad quod diuina præcepto tenentur, nisi ex ipsorum præscriptis Obedientia. Quamobrem necesse omnino est, præcipuis explicari, quanti sit momenti decima quarta regula Sacerdotum, de non admittenda Obedientia poenitentium: licet ea regula facta sit ob alios sanctos, & iustos fines, valde distinctos ab illis, quibus sanctum Officium suis inductum ad hoc suum decretum constituendum, & promulgandum.

V.

De Confessione, & Communione.

PRIMUM, benè obseruandum, ut quando generalis confessio in casu necessitatis fiat, id fiat, diligenter attendendo, ne cogatur poenitens huic vel illi Confessario eam facere, & multò minùs sibi ipsi: licet meritò debeat commendari, ut viro alicui docto, & magnæ experientiæ fiat. Sed simul declaretur, in quibus casibus tantum esset utilis: & in his liberum relinquatur omnibus, sequi suam deuotionem in eis

instituenda, aut prætermittenda; huic vel illi Confessario facienda; & in quibus sit omninò necessarium eam facere; & in talibus vrgeat omninò, & absque vilo scrupulo, vt eam faciant, cum illa tamen cautela, ac discretione, quam diximus. Declaretur item, interdum posse esse magis perniciosam, quàm vtilem talem Confessionem homini, verbi gratia, scrupuloso, & qui iam semel aut sæpiùs præmissis cum debita diligentia præmittendis, iudicio prudentis Confessarij eam fecisset.

DEINDE valdè attendendum, quomodo ijs, qui confitentur, persuadeatur, vt Nostri confiteantur. Maximè verò, ne hoc illis significetur: quod non rectè facient, si alijs confiteantur; item noster Confessarius sit facilis ad permitteudum, vt eius poenitens liberè alteri confiteatur: quod si ille, ipso non monito, alium accederet: ostendat noster, id sibi placere; & ita in hoc habeat longanimitatem, & cordis latitudinem, etiamsi prudenter iudicaret, huiusmodi mutationem ex aliqua poenitentis imbecillitate ortam esse; & ne facilitas hæc poenitentibus annuendi, vt alteri confiteantur, sit illis noua: videant sanctum Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 10. & regulam vigesimam nostrorum Sacerdotum. Et fortè hæc ipsa est causa, cur Tridentinum Concilium statuerit, vt etiam Religiosis libertas hæc daretur, alijs confitendi aliquoties in anno, quàm ordinarijs Confessarijs.

TERTIO, danda opera est, vt nimius poenitentium ad suos Confessarios affectus impediatur,

tur, & è contra: quod si non sufficeret, curandum esset prudenter, vt Confessarius mutaretur, attendita semper personarum qualitate, cæterisque circumstantijs, quemadmodum Regula decima cetera monet.

QVARTO, ne Confessarius in eo sit nimis, vt pœnitentes omnia, ipsius iudicio & gubernatione faciant; multoque amplius subterfuge immiscere se ipsorum rerum mutationibus: sed permittat potius, ipsos res suas gubernare: nec velit, illorum Eleemosynas, ipsius manu distribui multoque minùs, si qua esset suspicio, quòd earum aliquas in proprios vsus conuerteret.

QVINTO, diligenter aduertant, quibus frequentior communio concedatur: quemadmodum à Patre nostro Generali nominatum est nobis commendatum: Studendo scilicet moderari nimium communicandi affectum; & vt hæc phrasis: *esuries Domini*, diligenter perpetuetur, præcipuè si de sensibili fame intelligatur, quamuis negandum non sit, affectum amoris factum hoc desiderium adferre, quòd fames appellari potest: quod & rectum est; & causa communionis, quando & sicut oportet: non verò inordinate, aut sæpius in die: nam talis est illusio.

SEXTO: vt in sacra Communione omnes superstitiosæ cæremoniæ euitentur, quales essent plures simul formas accipere, aut vnicam, cum hac aut illa figura; talis, aut talis quæritatis, præter id, quod est in communi vsu; & *claudere oculos*, quando sanctissimum Sacramentum sumitur, aut in sacro Missæ eleuatur, aut similes alia.

SEPTIMO: vt phrasis illa modusq; loquendi extirpentur, quibus aliqua vti solent: communica hodiè pro me, quia ego non possum; alio die ego pro te communicabo; offeras pro me hanc communionem, &c. nam ex huiusmodi loquendi modo colligere liceret, tales communicantes irasentire, & existimare, vt quisque pro altero satisfaciatur, etiam in communione, quæ fit ex obligatione; & eos quoad hoc non discernere inter communionem, & sacrificium Missæ: & idem intelligitur de Missæ auditione, si dicatur: audi nunc pro me Sacrum, ego alio die pro te audiam: nam quæ posset dicere: confitere hodie pro me; & ego alio die pro te confitebor. Non tamen propterea impedimus, quo minus alter possit alteri applicare operum suorum satisfactionem, & impetrationem.

§. VI.

De Matrimonio, Castitate, ac Religionibus.

PRIMUM, vt moneantur, ne votum Castitatis foeminis consulatur, nec ordinariè approbetur absque magna cautela, & consideratione: & multò magis attendatur, ne votum non nubendi in sæculo mansuris consulatur. Videant nostri Confessarij Regulam vigesimam tertiam Sacerdotum, & ita nostri de Castitate loquantur, vt non possit ex eorum verbis accipi occasio cogitandi, aut dicendi, reprobari à nobis tãquam malum coniugium.

Deinde, ne cõsulatur, nec ordinariè approbetur,